

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ
καθ' ἦν ἐορτάζομεν
τὴν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα θριαμβευτικὴν
εἰσοδον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ.
(τυπικὸν Τριῳδίου §§63-65).

* * * * *

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ ΕΣΠΕΡΑΣ
Ο ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ο ιερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρδιν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ο ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ο ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ

πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἀς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἑρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, δὲν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡταν ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλὼ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέντραξα, ίστωμεν Στίχους στ', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου.

Ἔχος Πα π

N Πα ε ε Ku զι i ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε

ει σα α α κου ου σο ον μου ει σα κου σο ο ον μου

Ku v զι i i ε Ku զι ε ε κε κρα ξα προ ος

σε ε ει σα α α κου ου σο ον μου προσχεςτη φω νη η η

η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε

κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ει σα κου σον μου Ku v v

v զι i i i ε

K Πα α τεν θυν θη τω η η η προ ο ο σε εν χη η

μου ως θυ μι i α α μα α ε νω ω ω πι

o o o ον σου ε ε παρ σι iς των χει ρω ω ων μου

θυ σι α ε ε ε σπε ε ε զι i νη η η ει

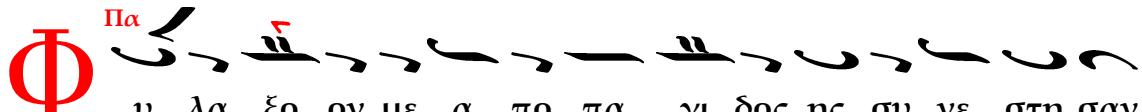
σα κου σον μου Ku v v v զι i i i ε

H Πα ου Ku զι ε φυ λα κην τω στο μα τι i μου και

θυ ν ραν πε զι ο χης πε զι τα χει λη μου

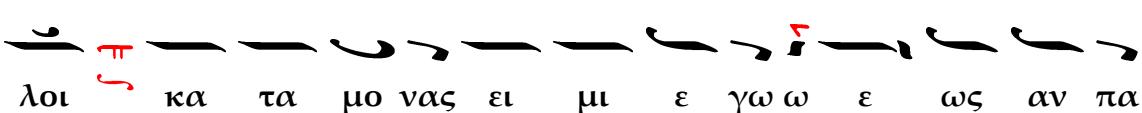
M Πα η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ
 τι ι αις π
Σ ^{Πα} uv αν θρω ποιερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
 και ου μη συνδυ α α σω με τα των ε κλεκτων αυτων π
Π ^{Πα} αι δεν σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
 λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε
 φα λη ην μ⁸ π
Ο ^{Πα} τι ε τι και η προ σεν χη μου εν ταις εν δο
 κι αις αν των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
 οι κρι ται αυτων π
Α ^{Πα} κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
 σαν ω σει πα χος γης ερ ορ γη ε πι της γης δι ε σκορ
 πι σθη τα ο στα αυτων παρατον Α α δην π
Ο ^{Πα} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλμοι
 οι μου Δι ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην
 μου π

Φ Πα

 υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν

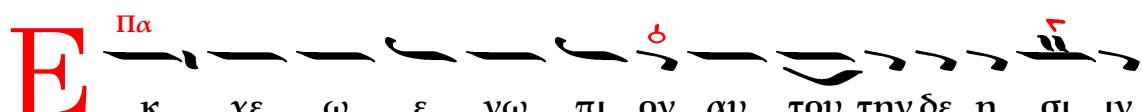
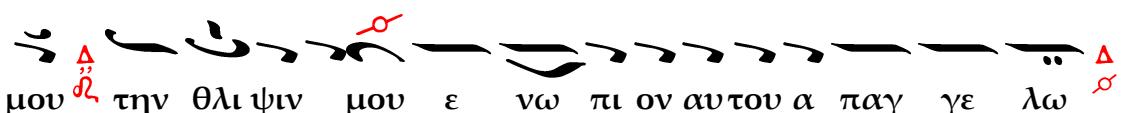
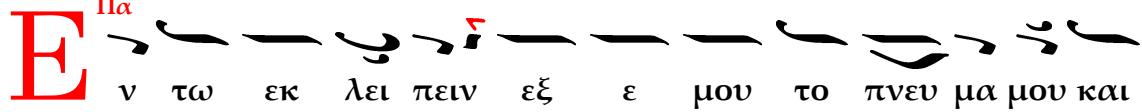
 το μοι και α πο σκαν δα λωντων ερ γα ζο με νωντην α νο

Π μι αν
M
Π Πα

 ε σου ουνται εν α μφι βλη στρωαν των οι α μαρτω

 λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν πα

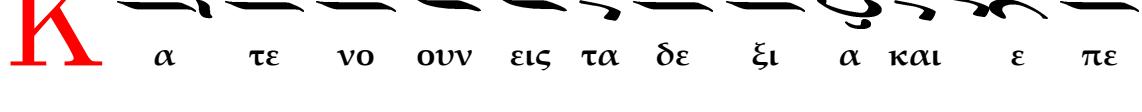
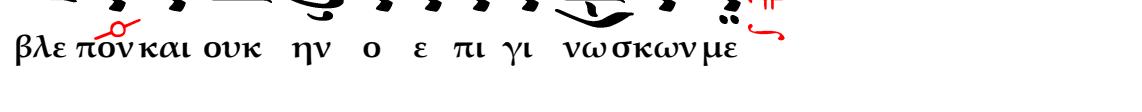
Φ Πα

 ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κραξα φω νη μου

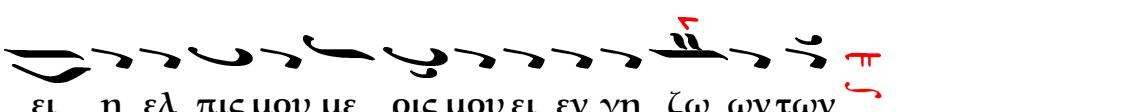
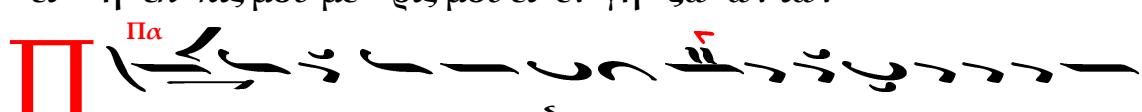
 προς Κυ ρι ον ε δε η η θην
E Πα

 κ χε ω ε νω πι ον αν του την δε η σι ιν

 μου θην θλιψιν μου ε νω πι ον αυτου α παγ γε λω
E Πα

 ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

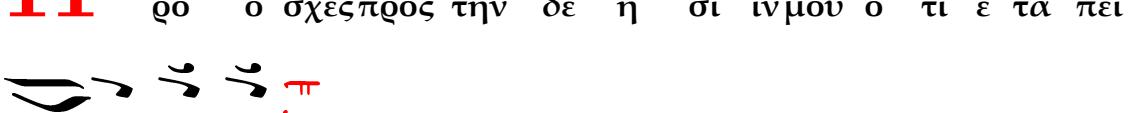

 συ ε εγνωστας τρι βους μου
E Πα

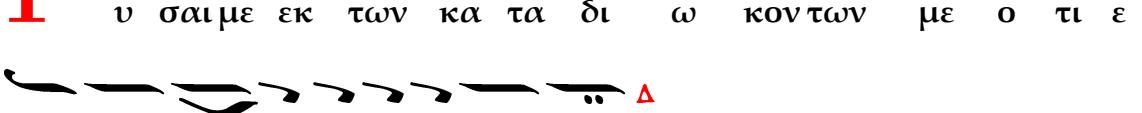
 ν ο δω ταν τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

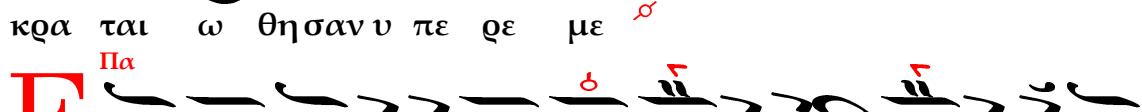
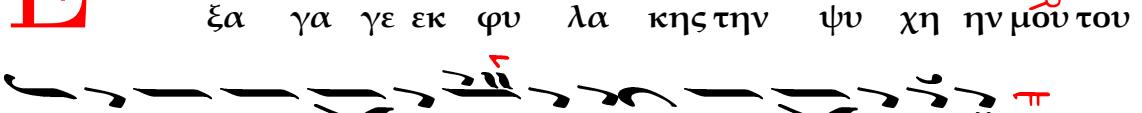
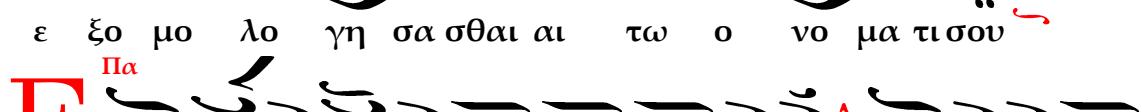
 ψαν πα γι δα μοι
K Πα

 α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε

 βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με

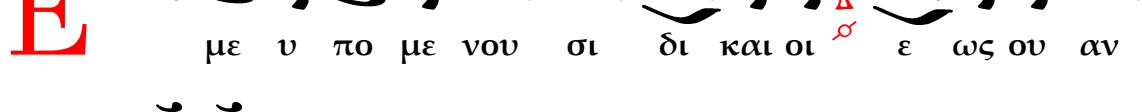
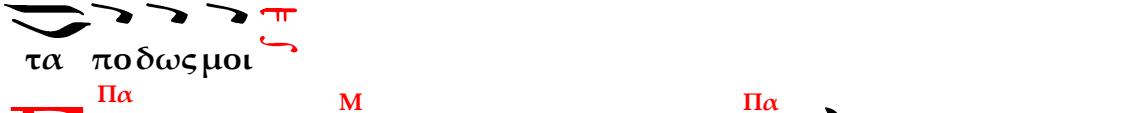
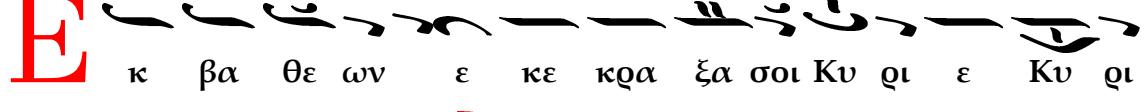
A ^{Πα} πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ
 ζη τω ωντηνψυ χη ηνμουν

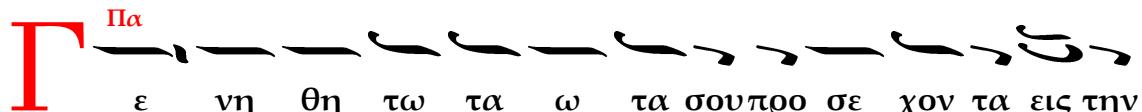
E ^{Πα}
 κε ε κραξαπρος σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

 ει η ελ πιςμου με ριςμουει εν γη ζω ωντων

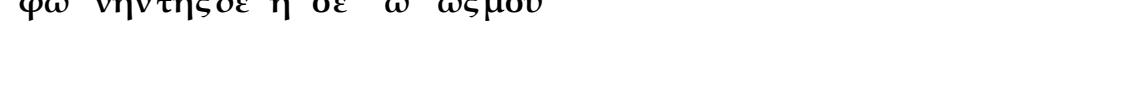
Π ^{Πα}
 ρο ο σχεσπρος την δε η σι ινμου ο τι ε τα πει

 νω θηνσφοδρα

P ^{Πα}
 ν σαιμε εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε

 κρα ται ω θησαν υ πε ρε με

E ^{Πα}
 ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μον του

 ε ξο μο λο γη σα σθαι αι τω ο νο μα τισου

E ^{Πα}
 με ν πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

 τα ποδωςμοι

E ^{Πα}
 κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

 ε ει σα κουσοντηςφω νη ηςμουν

Γ ^{Πα}
 ε νη θη τω τα ω τα σουπρο σε χον τα εις την

 φω νηντηςδε η σε ω ωςμουν

Ίστωμεν Στίχους στ', καὶ φάλλομεν
Στιχηρὰ ἴδιόμελα τῆς Ἐορτῆς Γ'.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται

Δ
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος

ε ε ε ε στιν

Πα Δι

η με ε ρον η η χα ρις του α γι ι ου ου

Πα

Πνε εν μα α τος η μα α α ας συ ν νη η η η

Κε

γα α α α γε και πα αν τε ες αι αι ρο ο ον

Δι

τες υ το ον Στα α αν ρον σου λε ε γο ο ο ο μεν

Πα Δι

εν λο γη με νος ο ο ερ χο ο με ε νος

εν

ο νο μα α α τι ι ι Κυ ν ρι ι ου

Δ
ω σα αν

Πα

να α εν τοις ν ψι ι ι ι στοις

Στίχ. β'. Ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή μου

Δ
ο

ε πι ι ι τον Κυ ν ρι ι ι ον

Τὸ αὐτό.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός

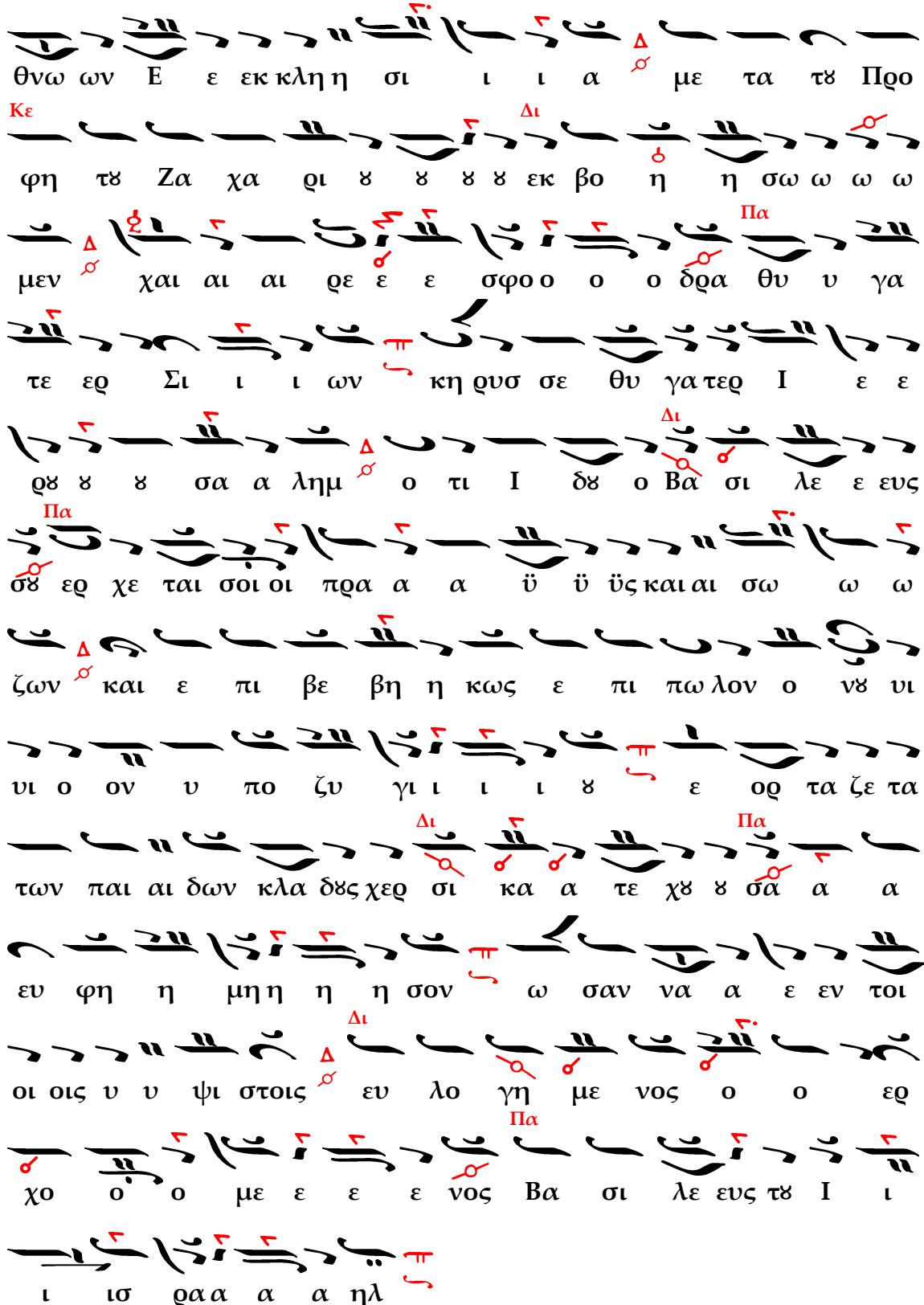
Δ
ο

ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας

Δ
ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι ι ι τον Κυ

ν ρι ι ι ον

Ο ^{Πα} ε χων θρο νο ον 8 8 8 δα α νον ^Δ και ν
 πο πο ο δι ο ο ον τη η η ην γην ^π ο τα Θε
 8 Πα α α τρο ος Λο ο ο γος ^{Δι} και Υι ος συ
 νν α ι ι ι δι ι ι ι ος ε πι πω ω λ8
 8 8 α α λο ο ο γη ^Δ ε με τρι α σε ση με ε
 ρον εν Βη η η θα νι ι α α ε ε ε ελ θων ^π
 ο θε εν παι αι δε ε ες Ε ε βραι αι αι ων ^Δ κλα δ8ς χερ
 σι κα τε χοντες εν φη η η η η μ8 8ν φω ω ω
^{Πα} νη ω σαν να α ε εν τοι οι οις ν ψι ι ι στοις ^π
^{Δι} εν λο γη με νος ο ο ερ χο ο ο με ε ε ε
^{Πα} νος βα σι λε ευστα Ι ι ισ δα α α α ηλ ^π
Στίχ. δ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ^Δ εκ πα σων των
 α νο μι ω ων α α α αν του ^π
 Δ ^{Πα} ε ε εν τε και η η μεις ση η η με ε ε ε
^{Πα} ρον πας ο νε ο ος Ι ι ισ δα α α ηλ ^Δ η εξ ε

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα

τε αν τον πα α αν τες οι οι λα α α οι
T ην σε πτην Α να στα α σι ιν τη ην σην προ τυ

πά με νος η η μιν Δι η η η η γειει ει ει φας
Πα
 θα νον τα τη η η προ στα α ξειει ει ει σθ Π τον
 α πνουν Λα ζα α φον τον φι λον α γα θε εκ τα
 μνη μα α τος Δι τε τα α αρ ται αι ον ο ο δω
Πα
 δο ο ο ο τα Π ο θεν και τω πω λω ε πε βης συμ
Δι
 βο ο λι ι κως Δι ως περ ε πο χη ματος φε ρο με ε νος
Πα
 τα ε ε ε θνη τεκ μαι ρο ο με νο ος Σω ω ω
 τηρ Π ο θεν και τον αι νον σοι οι οι προ ο σφε ε ε
 φει Δι ο η γα πη με ε νος Ισ φα α ηλ Δι εκ στο
 μα α τωων θη η η λα α ζον των και νη η πι ι ι
 αν α κα α α κων Π κα θο φων τωων σε ε ε
 χρι ι στε ει σερ χο με νον εις τη ην Α α α γι
 ι ι α αν Πο ο ο λιν Δι προ ε ε ε εξ η η με
 φω αν τα Π αα α σχα
Στίχ. 5. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
 τοῦ Κυρίου Δι με νει εις το ο ον αι ω ω ω ω να Π

Πα
 οο εξ η με ε ρω ω ωντουου Πα α α σχα
 ηλ θεν Ι ι η η σου ους εις Βη η θα νι ι ι ι αν
 και προ σηλθον αυ τω οι μα θη ται αν του λε
 ε γον τε ες α α αυ τω Κυ ρι ε που θε ε ε
 Πα
 λει εις ε τοι μα σω με ε ε εν σοι οι φα γει ειν το
 Πα α α σχα ο δε α πε ε στειει λεν α αν τους
 α πελ θε τε εις την α πε ε να α αν τι ι κω ω
 μην και εν ρη σε τε αν θρω ω ω πουν κε ρα μι
 ον υ δα τος βα α στα α ζο ο ο ον τα α κο
 λου θη σα τε ε α αν τω και τω οι κο δε σπο ο τη
 ει ει πα α α τε ο Δι δα σκα α α λο ος
 λε ε γει προς σε ποι ω ω το ο Πα α α σχα με
 ε τα α των μα α θη τωω ω ων μου

Δόξα. Και νῦν. Ἡχος ὁ αὐτός.

Πα
 ο ο ο ξα Πα α τοι ι ι ι και γι νι ω και
 A γι ω Πνευ μα α α τι

K Πα
 αι νυ ν νν και αι αι α ει Δι και εις
 τα 8 8ς αι αι ω ω ω νας Δι των αι ω ω ω
 νων α α α μην π

Σ Πα
 η με ε ρον η η χα ρις του α γι ι ου
 Πνε ευ μα α τος Δι η μα ας συ νη η γα α α
 γεν παι πα αν τε ες αι αι ρο ο ον τες Δι το ον
 Στα α α αυ ρον σου ου λε ε γο ο ο ο μεν Δι ευ λο
 γη με νος ο ο ερ χο ο με ε νος Δι εν ο νο
 μα τι ι ι Κυ ν ρι ι ου Δι ω σα αν να α εν τοι
 οις ν ψι ι ι στοι οι οι οι οις Δι
 * * *

Εἶσοδος. Ὁ προεστῶς ἦ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εύχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γίόν, * καὶ ἄγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Γίε Θεοῦ, ζωὴν διδούς· * διὸ διόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἵλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος I. Καρᾶ.

Ἅχος Δι θ

Φ Πα
 ως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τά
 πα α α τρος ον ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σθ 8 8 χρι ι
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δν υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 ν ν μνθ 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα γι νι ο
 ο ον και αι Α α ξι ι ο ο ον σε ε εν μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις ν ν μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις γι νι ε ε Θε ε 8
 ζω ω η ηην ο ο ο δι δης δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

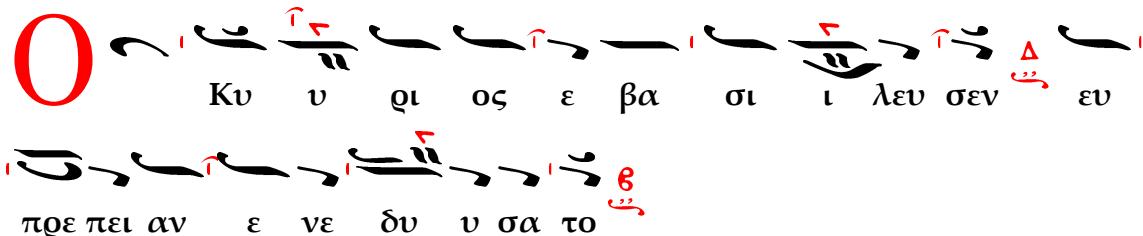
ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ο διάκονος Ἐσπέρας προκείμενον.

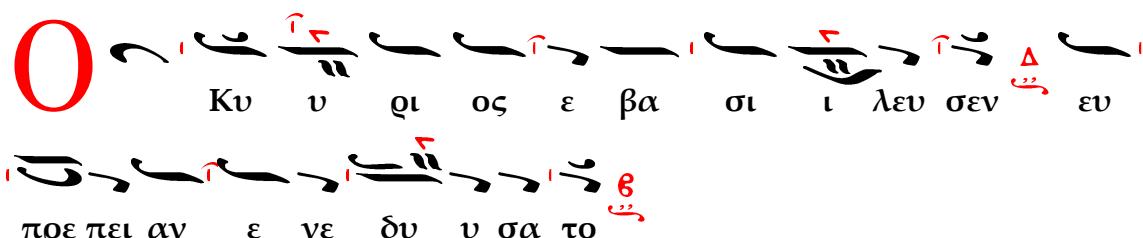
Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

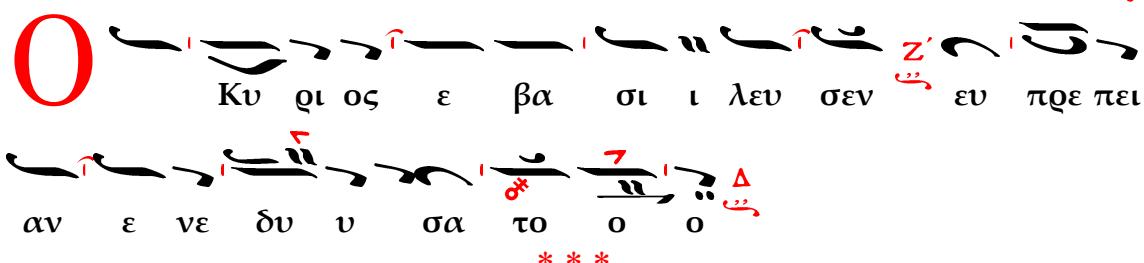
Ἔχος Δι θ

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο Δ

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Δ

Καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα.

Α'. Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα

(μθ' 1-2, 8-12).

Ἐκάλεσεν Ἰακὼβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Συνάχθητε, ἵνα ἀναγγείλω ὑμῖν, τί ἀπαντήσει ὑμῖν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν· συνάχθητε, καὶ ἀκούσατέ μου, υἱοὶ Ἰακὼβ· ἀκούσατε Ἰσραὴλ τοῦ πατρὸς ἡμῶν.

Ἰούδα, σὲ αἰνέσουσιν οἱ ἀδελφοί σου· αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νώτου τῶν ἔχθρῶν σου· προσκυνήσουσί σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρός σου. Σκύμνος λέοντος Ἰούδα, ἐκ βλαστοῦ, υἱέ μου, ἀνέβης ἀναπεσὼν ἐκοιμήθη ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος· τίς ἐγερεῖ αὐτόν;

Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα καὶ ἡγούμενος, ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἔως ὃν ἔλθῃ, ὃ ἀπόκειται· καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν· δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν πῶλον αὐτοῦ, καὶ τῇ ἔλικι τὸν

πῶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ· πλυνεῖ ἐν οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐν αἷματι σταφυλῆς τὴν περιβολὴν αὐτοῦ· χαροποιὸν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ οὗνου, καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ, ἥ γάλα.

Β'. Προφητείας Σοφονίου τὸ Ἀνάγνωσμα
(γ' 14-19).

Τάδε λέγει Κύριος· Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ Σιών· κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ· εὑφραίνου καὶ κατατέρπου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, θύγατερ Ἱερουσαλήμ· περιεῖλε Κύριος τὰ ἀδικήματά σου· λελύτρωται σε ἐκ χειρὸς ἔχθρῶν σου. Βασιλεὺς Ἰσραὴλ Κύριος ἐν μέσῳ σου· οὐκ ὄψει κακὰ οὐκέτι.

Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐρεῖ Κύριος τῇ Ἱερουσαλήμ· Θάρσει, Σιών, μὴ παρείσθωσαν αἱ χεῖρές σου· Κύριος δὲ Θεός σου ἐν σοὶ δυνατός, σώσει σε, ἐπάξει ἐπὶ σὲ εὐφροσύνην, καὶ καινιεῖ σε ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτοῦ, καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ ἐν τέρψει ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς. Καὶ συνάξω τοὺς συντετριμμένους σου. Οὐαὶ! τίς ἔλαβεν ἐπ’ αὐτὴν ὀνειδισμόν; Ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ ἐν σοὶ ἔνεκά σου, λέγει Κύριος, ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ σώσω τὴν ἐκπεπιεσμένην, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰςχαύχημα, καὶ ὀνομαστοὺς ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Γ'. Προφητείας Ζαχαρίου τὸ Ἀνάγνωσμα
(θ' 9-15).

Τάδε λέγει Κύριος· Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ Σιών· κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ· Ἰδοὺ δὲ Βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι, δίκαιος καὶ σώζων αὐτός, πραῦς καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον. Καὶ ἔξολοθρεύσει ἄρματα ἐξ Ἔφραΐμ, καὶ ἵππον ἐξ Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔξολοθρευθήσεται τόξον πολεμικόν, καὶ πλῆθος καὶ εἰρήνη ἐξ ἐθνῶν, καὶ κατάρξει ἀπὸ ὑδάτων ἔως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἔως διεκβολῶν γῆς.

Καὶ σὺ ἐν αἷματι διαθήκης σου ἐξαπέστειλας τοὺς δεσμίους σου, ἐκ λάκκου οὐκ ἔχοντος ὕδωρ· καθήσεσθε ἐν ὁχυρώμασι δέσμιοι τῆς συναγωγῆς, καὶ ἀντὶ μιᾶς ἡμέρας παροικίας σου, διπλὰ ἀνταποδώσω σοι, διότι ἐνέτεινά σε Ἰούδα ἐμαυτῷ τόξον· ἐπλησα τὸν Ἔφραΐμ, καὶ ἐξεγερῶ τὰ τέκνα σου Σιών ἐπὶ τὰ τέκνα τῶν Ἐλλήνων, καὶ ψηλαφήσω σε, ὡς ῥομφαίαν μαχητοῦ· καὶ Κύριος ἔσται ἐπ’ αὐτούς, καὶ ἐξελεύσεται ὡς ἀστραπὴ βολὶς αὐτοῦ· καὶ Κύριος δὲ Θεὸς παντοκράτωρ ἐν σάλπιγgi σαλπιεῖ, καὶ πορεύσεται ἐν σάλῳ ἀπειλῆς αὐτοῦ· Κύριος παντοκράτωρ ὑπερασπιεῖ αὐτούς.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα διάκονος (ἢ διερεὺς) τὴν ἐκτενὴν δέησιν, δὲ λαὸς εἰς ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Είπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν διούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ο ιερεύς: Ὄτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἄμήν.

Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Ἀγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἴτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἑπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχρόντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν

ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱ εἱρεὺς ἐκφώνωσ·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί· Ἄμήν.

Οἱ εἱρεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Οἱ χοροί· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Οἱ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Οἱ χοροί· Σοί, Κύριε.

Οἱ εἱρεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί· Ἄμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν φάλλονται τὰ ἀπόστιχα ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ·

Ἄχος πᾶς Νη ω

X αι ρε και εν φραι ν8 πο ο λι ις Σι ι ων ρ τερ
π8 και α α γα αλ λ8 η Εκ κλη σι α τ8 ρ 8
Θε ε ε ε 8 ρ ι δ8 γαρ ο βα σι λευς σ8 πα ρα
γε γο νεν εν δι και ο ο συ ν νη ρ ε πι πω λ8
κα θε ε ε ζο με ε νος ρ ν πο παι αι δων α νυ ν
μν8 8 8 8 8 με ε ε ε νος ρ ω σαν να α εν

τοι οι οι οις ν ν ψι ι ι στοι οις **v**
με νο ος ει ο ε χωνπλη η η θος οι κτι ιρ μω
 ων ε λε ε ε η σο ο ον η η η η μας **v**
στίχ. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων
κα τηρ τι ι

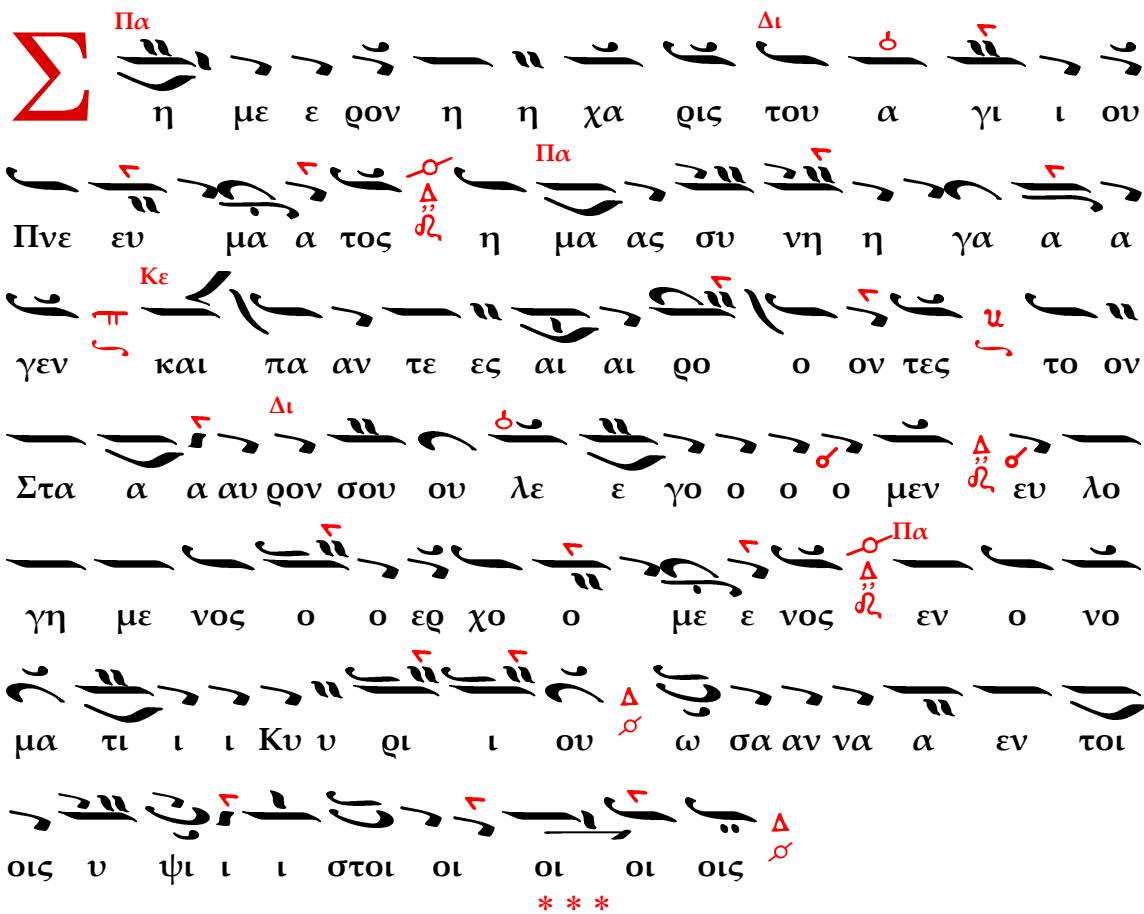
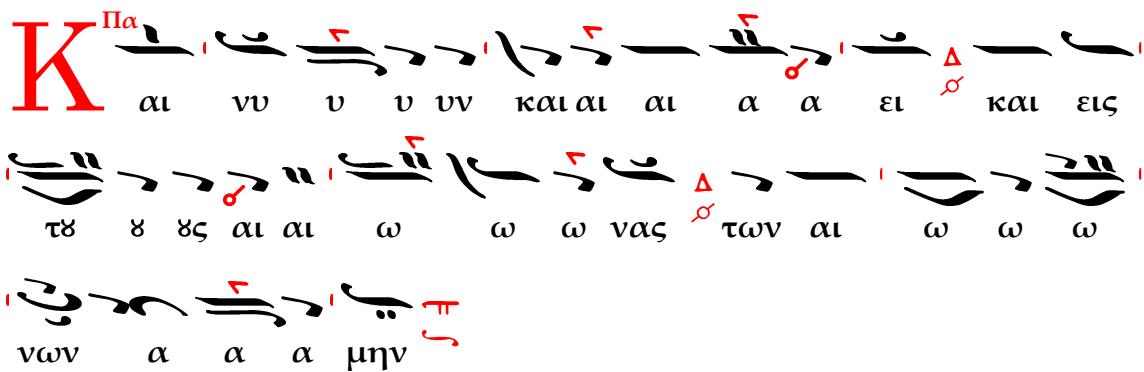
σω αιαι αι αι νον **v**

H **Nη** λ θεν ο Σω τηρ ση με ρον ε πι την πο λιν Ι ε
 ρο σα λημ πλη ρω ω σαι την γρα α φην **Δη** και παν
 τε ε ες ε λα α βον ε εν ται αις χερ σι βα α α
 ι ι ι ι α **v** τρας δε χι τω νας ν πε στρω
 ω νυ ον α αυ τω **Δη** γι νω ω σκο ον τες ο τι αυ
 τος ε στι ι ι ιν ο Θε ε ος η η μων **Δη** ω ω τα α Χε
 ρο βιμ βο α α Α α πα α αυ στω ως ω σαν
M **Δη** να α α εν τοι οις ν ν ψι ι ι ι στοις **v** **Nη** εν λο
 γη με ε νο ο ος ει ο ε χωνπλη η η θος
 οι κτι ιρ μω ων ε λε ε η σο ο ον η η η η
μας v

Στίχ. Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ε χ ας θαν μα στον το ο νο
 μα σθ εν πα α ση η τη η η γη δ
O Nη τοις χε ρθ βιμ ε πο ο ο χθ με ε νος χ και
 ν μνθ με νος υ ν πο ο των Σε ρα φι ιμ δ ε πε βης ε
 πι πω λθ Δα βι τι κωως α γα α θε δκαι παι δες σε
 α νυ μνθν Θε ε ο ο πρε ε ε ε πως δ I 8
 δαι οι ε βλα σφη μθν πα ρα α νο ο ο μως χ το α
 κα α α θε κτον των ε ε θνων δη κα θε ε δρα τθ
 πω ω ω λθ προ ο ε ε τυ ν ν ν πθ δ εξ α
 πι στι ας ει εις πι ι ι στιν με τα ποι οι 8 8 8
 με ε ε ε νον δο ξα σοι χρι ι ι στε ε ο μο ο
 νος ε λε η η μων και αι φι λα α αν θρω ω ω ω
 πος δ

Τχος Πα

Πα
 Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω ρ και
 A γι ω Πνευ μα α α τι Π

**Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ύπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ Ἱερέως ἢ
Ωδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)**

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ δῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὁ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

‘Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἀγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ἔδουσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο ιερεύς: Ὄτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίου καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Καὶ φάλλονται τὰ ἀπολυτίκια.

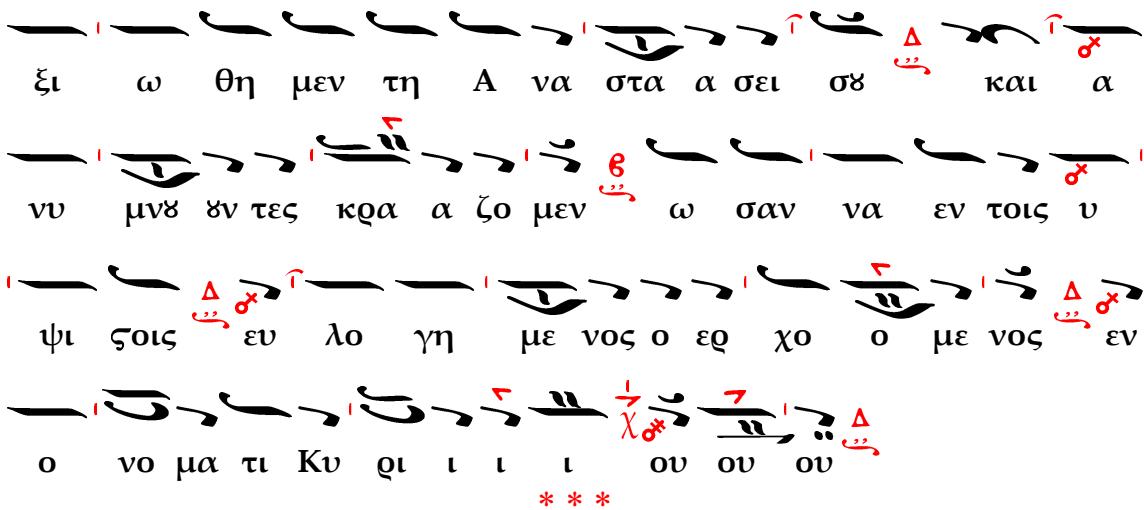
Τρίτη Ηχος Ληστρίτιον

Tην κοι νην α να στασιν προ τα σ8 πα θ8ς πι στ8
με νος Δεκ νε κρων η γειρας τον Λα ζα ρον Χρι στε ε
ο Θε ος ι ο θεν και η μεις ως οι Παι αι δες Δε τα της
νι κης συμ βο ο λα φεροντες Δε σοι τω νι κη τη τα θα
να τα βο ω ω μεν Δε ω σαν να εν τοις ν ψι
στοις Δε εν λο γη με νος ο ο ερ χο με νος Δε εν ο νο
μα τι Κυ ρι ι ου ι

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Ἔτερον.

Τρίτη Ηχος Διαθήσιον

Sυν τα φε εν τες σοι δι α τα βα πτισματος Χρι
στε ο Θε ος η μων ι της α θα να τα ζω ης η

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια,
ἔὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

‘Ο διάκονος· Σοφία.

‘Ο ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο ιερεύς·

‘Ο ὃν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

‘Ο ιερεύς· Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ * καὶ ἐνδιόξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

‘Ο ιερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

‘Ο ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ. Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

‘Ο ιερεύς· Ο ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προιδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης καὶ πάντων τῶν

ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.
Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.
Ο λαός: Ἄμην.

* * * * *